

נחמן קליימן:

„לנוצרים יש חרדים המתנגדים לעירום!“

נוסף על תפקידה כמוביל הלאומי, לקחה אל-על על עצמה עוד תפקיד חשוב: תפקיד של צנזור. בהנהלת אל-על הוחלט לקצץ סצינות מסוימות מתוך סרטים המוצגים במטוסים בזמן הטיסה, ובכך להתאים את הסרטים לכל המיטות. ביקשנו הסבר לעניין תמוה זה מדובר אל-על נחום קליימן.

יש שני הברלים גדולים בין סרט המוצג בבית-קולנוע לסרט המוצג במטוס.

ההבדל הראשון הוא שאם הסרט אינו מוצג חן בעיני הצופה או מרגיז אותו, הוא יכול לצאת מאולם-הקולנוע. אבל הוא אינו יכול לצאת מהמטוס.

ההבדל השני הוא בחלוקה הטיבית, שעושה נושא הסרט. לסרטים מסוימים בקולנוע יבואו בנינוער, לסרטים אחרים

תעופה

יבואו ילדים, לאחרים יבואו צופים שאוהבים קומדיות, לאחרים יבואו צופים שאוהבים סרטי-איכות. החלוקה הזאת אינה קיימת בטיסות. בכל טיסה יש אנשים מכל הסוגים, וגם ילדים, ולכן אנחנו נשתדל להציג במטוס סרט שיוכל למצוא חן בעיני רוב הנוסעים.

● **ובכל זאת, הסיודר החדש של קיצוץ סצינות מסוימות לא הוחלט סתם כך. היו עליכם לחצים מצד החרדים?**

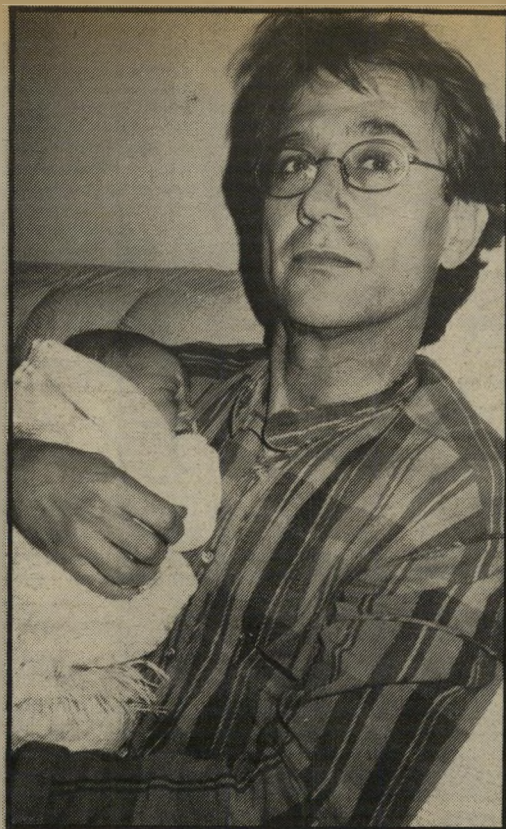
היו תלונות ולחצים מצד שלושה גורמים: החרדים, הצליינים, שלהם יש החרדים משלהם, ומישפחות שטסות עם ילדים קטנים. הקמנו ועדת שתבדוק את העניין. הועדה צפתה עד כה ב-60 סרטים, שמתוכם בחרנו 13 להקרנה במטוסים. רוב הסרטים הם כאלה שלא צריך לקצץ בהם כלום. אבל היה סרט נפלא כמו העד. שחבל היה לוותר עליו בגלל סצינה אחת המראה עירום. ביקשנו לקצץ את הסצינה הזאת, והסרט יוקרן עתה.

● **כלומר, לקחתם סרט יפה, התכתם מתוכו את הקטעים שלא נראו לכם, ואתם מקרינים אותו מקיצוץ. האם לא צריך לקבל אישור לכך מיוצרי הסרט?**

אנחנו מבקשים אישור, וברוך כלל גם מקבלים אותו. אל תחשבו שחברת אל על היא החברה היחידה בעולם שעושה דברים כאלה. רוב חברות-התעופה מראות רק סוג מסויים של סרטים. אצלנו פשוט הלקוח תמיד צודק.

● **גם אנחנו לקוחות שלכם. מה תראו לנו בקרוב בלתי-מקוצץ?**

את זיכרונות מאפריקה, למשל, בלתי-מקוצץ. זה טוב?

אברהם ברדוגו:

„זה לא נכון שהפרנקים הם זוללי-ערבים!“

מקובל לחשוב שכל הספרדים שונאים את הערבים. חבורה של אינטלקטואלים מיזרחיים ביקשה להוכיח את ההיפך. השבוע מלאו שלוש שנים לתנועת המיזרח אל השלום. תנועה של מיזרחיים הקוראים לשלום עם העם הפלסטיני.

ביקשנו מעורך הדין אברהם ברדוגו שיספר על התנועה ועל מקימה, ומהם פעולותיה והישגיה.

לא הייתי בין מקימה-התנועה. הצטרפתי זמן קצר אחר-כך. בין המקימים היו דוקטור שלמה אלבו, המשוררת שלי אלקיים ועוד.

● מה הניע אתכם להקים את התנועה?

בעיקבות פריחת תנועתו של מאיר כהנא, שרוב אוהדיה הם מיזרחיים, פשתה בציבור הריעה שכני עדות-המיזרח הם זוללי-ערבים. התייחסנו למצב הזה בחומרה רבה. במיוחד לנוכח העובדה שהפרנקים זכו בארץ-מוצאם בהכנסת-אורחים טובה עשרת מונים מאת שזכו בה האשכנזים בארצות-מוצאם. היה ברור שיש

מיזרחיים

מיזרחיים רבים שהם לא כאלה, שאינם שונאי-ערבים, ושמאמינים בקיום חיים משותפים של יהודים וערבים.

● מי הם סעילי התנועה?

רוב המקימים והמצטרפים הראשונים הם בוגרי אוניברסיטות, אנשי-רוח ואמנות. הייתה חשיבות לסוג זה של התארגנות. זה חסך את המאבק נגד סטיגמה עבריינית, שהיתה מוצמדת באופן אוטומטי לכל תנועה מיזרחית. יש לנו גם קשרים עם חוגים בינלאומיים, חוגים אנטי-גזעניים.

● במה מתמקדת פעילות התנועה?

קודם כל, במאבק נגד גזענות. יש לתנועה אוהדים צעירים רבים בתנועת-הנוער נגד גזענות. למעשה, רוב האנשים שלנו שם, נוסף על השפעה וסיוע לגופים צעירים, רוב התנועות המיזרחיות שהיו קיימות הצהירו, בעיקבות המיזרח אל השלום. על גישה אנטי-גזענית, והפכו את כהנא לאויבם המרכזי. לעובדה זו יש חשיבות רבה, שכן כל התנועות האלה מתמקדות בשכונות ונאבקות על אותו קהל הבוחרים שעליו נאבק כהנא, תוך זריעת זרעי שינאה אנטי-ערבית.

● הישגיה של התנועה ומטרותיה לעתיד?

למעשה, השיגה התנועה את מטרותה העיקריות בעצם קיומה. הישגיה עד היום, מבחינה מיספרית, אינם משמעותיים. אך עובדה היא שהיום נציגי התנועה מוזמנים להרצות בחוגי-נוער בבת-ר ספר, בקיבוצים, ולגבי העתיד, התיקווה היא להרחבת המודעות לסכנה שבגזענות. לחיסול הבעיה המעמדת בישראל, לחשיבות השלום. אנחנו רוצים ליצור תשתית אנושית, שתהווה את הגשר לשלום בין הישראלים לבין העם הפלסטיני. (ראה כתבה סנוניות שחורות בווינה בעמודים 18-19).

רפי פרבר:

„מס-הנסיעות מרגיז את כל היורדים!“

ביום השני הופיע מנכ"ל משרד-התיירות, רפי פרבר, במיזנון-הכנסת ושימש כמזלף. פרבר סיפר כי הבטיח לשר הממונה עליו שידאג להעביר את הצעת-החוק השנויה-במחלוקת, שלפיה יהיו ישראלים השהים בחו"ל - המכונים „יורדים“ - נטורים מההיטל על מס-נסיעות. בינתיים לא הצליח פרבר במשימתו. שוחחנו עימו על המדיניות המוזרה-מעט של משרדו.

● מהו הרעיון העומד מאחורי הצעת-החוק?

הרעיון פשוט מאוד. בעיצומו של משבר-התיירות מארצות-הברית, עקב הטרו, עלה במישרד-התיירות הרעיון לפטור את הישראלים, החיים בחו"ל, ממס-הנסיעות. הרי ישראלים אינם חוששים מהטרו! אז שלפחות הם יהיו תיירים: ככוננתו להפיץ את הסוכריה הזאת בתיבות-הדואר שלהם בחו"ל, אם וכאשר יתקבל החוק. זה לא נשמע רעיון טוב?

● באיזה רוח זה ברוך?

מדובר על עשרות-אלפי תיירים, המסוגלים להכניס למדינה עשרות-מיליוני דולרים.

יורדים

● **בכל זאת, מדובר בעשרות אלפי יורדים ואתה מציע לחלק להם סוכריות.**

זה מה שגאולה כהן אומרת. הטיפשות הזאת! אני חושב אחרת. מי שירד מהארץ — ממילא ירד, יש אפשרות להתייחס אליהם כאל נפולת-של-נמושות, או לנסות בכל זאת להחזיר אותם. אולי, כשהם יבואו ארצה לביקור — הם יחליטו לחזור? לרעתי, לוותר עליהם ולהדביק עליהם חותמת — זוהי דרך בלתי-נכונה. אני בעד גישה פוזיטיבית. המס מרגיז אותם גם מעבר לכסף. הם אומרים: „מה, אני צריך לשלם מיסים בשביל לבוא הביתה?“

● היכן עומדת הצעת-החוק כיום?

חברה-הכנסת אוריאל לין נטל על עצמו להעביר את ההצעה בכנסת. הוא קיבל אור ירוק מראשי הקואליציה — חיים קופמן ורפי אררי. ההצעה עברה קריאה טרומית ודין טרומי בוועדת-הכספים. לפתע-פיתאום התנגד לה שרה-קליטה יעקב צור. תהרגו אותי אם אני יודע למה! לא ירדתי לשורש מניעיו. עוד לא שמעתי על אדם שירד מהארץ כדי להרוויח את מס-הנסיעות שיוטל עליו כשהוא יבוא לבקר בה!